

квата страдаше отъ голѣмы лошавини, а мѹчи-
телство то на том папа превзиди сичко дрѹго вар-
варство и жестокосердно мѹченїе. Толкава є опасна
вещь независаща та власть человѣческа, а най-
паче, кога употреблява спомощници на неограни-
чима та си воля, человѣколюбіе то на всевлада-
гш Бога!

Глава 92.

Заслѹчивши тє сѧ разѹпованїа въ
Римъ на Еррика д. на време-то.

Къ време-то на Еррика д. самодержецъ Гер-
манскій, станаха три разѹпванїа въ Римъ, за
избиранїе то на Римскы-те Єпископи.

Първо-то стана по смърть-тѣ на Стефана д.;
защо нѣкои постакиhi папа Іоанна Мингїа, Єпи-
скопъ Велитернскій, кой-то сѧ преименова Бене-
диктъ Г. дрѹги искаха, да поставатъ Герарда, Ар-
хїєпископъ Флорендійскій; зато стана раздѣленїе,
и сѧ слѹчиха много любопренїя, найпослѣ съ со-
гласіе-то на мнозина, опредѣлиса за папа Герардъ,
преименувавши сѧ Никодай въ.

Второ раздѣленїе стана между Кадола и Ан-
сельма, Єпископъ Лѣкскій, кой-то сѧ преименова
Александаръ въ, защо кога стана папа Ансельмъ, Ка-
долъ доде върхъ мѹ съ оружїе, и обсади Римъ:
но прїателн-те на Ансельма, слѣдъ много-то кръ-
вопролитїе уловиха Кадола, и го затвориха, но